

UCHWAŁA

**Komisji Habilitacyjnej z dnia 16.09.2019r., w sprawie nadania lub odmowy nadania
stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych,
w dyscyplinie pedagogika
dr Elżbiecie Lisowskiej**

Komisja Habilitacyjna powołana w dniu 7 maja 2019 roku, przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów, w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego Pani dr Elżbiety Lisowskiej wszczętego w dniu 25 stycznia 2019 roku, w składzie:

1. Przewodniczący Komisji – prof. dr hab. Bogusław Śliwerski – Uniwersytet Łódzki sekretarz komisji.
2. Sekretarz Komisji – dr hab. Elżbieta Perzycka, prof. US – Uniwersytet Szczeciński.
3. Recenzent – prof. dr hab. Maria Czerepaniak – Walczak – Uniwersytet Szczeciński.
4. Recenzent – dr hab. Stanisława Ewa Tucholska, prof. nadzw. – Akademia Ignatianum w Krakowie.
5. Recenzent – dr hab. Hanna Kędzierska, prof. UWM – Uniwersytet Warmińsko – Mazurski w Olsztynie.
6. Członek Komisji – dr hab. Julita Orzelska - Uniwersytet Szczeciński.
7. Członek Komisji – dr hab. Piotr Plichta – Uniwersytet Wrocławski.

po zapoznaniu się z:

- autoreferatem Habilitantki;
- dorobkiem naukowym, organizacyjnym i popularyzatorskim;
- recenzjami dorobku naukowego;
- opiniami członków Komisji

i przeprowadzeniu dyskusji podjęła następującą uchwałę:

Na podstawie art. 16 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2014 r. poz. 1852) uwzględniając Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 30 października 2015 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzenia czynności w przewodzie doktorskim, w postępowaniu habilitacyjnym oraz postępowaniu o nadanie tytułu profesora Komisja Habilitacyjna na posiedzeniu w dniu 16 września 2019 roku, postanowiła zaopiniować negatywnie wniosek o nadanie dr Elżbiecie

Lisowskiej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika. Zgodnie z art. 18a ust. 11 wskazanej wyżej Ustawy Komisja Habilitacyjna przedkłada niniejszą uchwałę zawierającą opinię wraz z uzasadnieniem, Radzie Wydziału Humanistycznego Uniwersytetu Szczecińskiego.

Uchwałę przyjęto w głosowaniu jawnym.

Wyniki głosowania:

Uprawnionych do głosowania – 7

Obecnych uprawnionych do głosowania – 7

Głosów na TAK – 0

Głosów na NIE – 6

Głosów WSTRZYMUJĄCYCH SIĘ – 1

Uchwała komisji habilitacyjnej zapada w wyniku zwykłej większości oddanych głosów, tzn. ZA nadaniem stopnia nie było żadnego członka Komisji, zaś PRZECIW nadaniu stopnia było 6 członków Komisji. Głos wstrzymujący nie jest brany pod uwagę (Komunikat CK z 13.08.2019)

Szczecin, 16. 09 2019r.

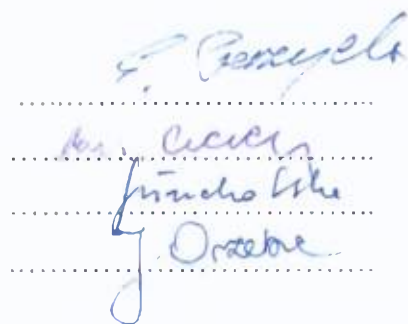
Podpis członków Komisji:

Dr hab. Elżbieta Perzycka, prof. US – sekretarz

Prof. dr hab. Maria Czerepaniak - Walczak – recenzent

Dr hab. Stanisława Ewa Tucholska, prof. nadzw. – recenzent

Dr hab. Julita Orzelska – członek

.....
.....
.....
.....

Za zgodą członków Komisji uczestniczących zdalnie w ramach wideokonferencji sieci PIONIER nr łącza Nr 0048587002862

Prof. dr hab. Bogusław Śliwerski – przewodniczący

Dr hab. Hanna Kędzierska, prof. UWM – recenzent

Prof. dr hab. Piotr Plichta – członek

podpis złożyła:

Dr hab. Elżbieta Perzycka, prof. US – sekretarz

.....

UZASADNIENIE UCHWAŁY

podjętej dnia 16.09.2019r., w sprawie odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika, doktor Elżbiecie Lisowskiej przez Komisję habilitacyjną powołaną przez Centralną Komisję ds. Stopni i Tytułów

Członkowie Komisji zwrócili uwagę na naruszenie prawnego obowiązku poinformowania w formularzu wniosku o tym, że Pani dr Elżbieta Lisowska po raz drugi ubiega się o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Dwie oceny osiągnięć naukowych dr Elżbiety Lisowskiej sformułowane przez recenzentów są w swej konkluzji jednoznacznie negatywne, natomiast jedna recenzja została skonkludowana pozytywnie.

W toku dyskusji, wymianie opinii i analizie recenzji podkreślano, że dorobek podoktorski dr Elżbiety Lisowskiej, w postaci publikacji zwartych oraz artykułów i rozdziałów w rozprawach zbiorowych jest ilościowo znaczący. Publikacje na temat wypalenia zawodowego są komplementarne wobec głównego osiągnięcia naukowego i poszerzają wiedzę o tym zjawisku/procesie. Jednak są one znaczące w wymiarze głównie diagnostycznym. Artykuły i rozprawy składające się na problematykę rodziny, a więc z pedagogiki społecznej, cechuje wartość popularnonaukowa i metodyczna. Mogą być bardzo użyteczne w pracy dydaktycznej ze studentami i pomocne w samodoskonaleniu. Nie mają jednak walorów rozpraw naukowych pomijając kluczowe źródła i metodologię badań w tej subdyscyplinie pedagogicznej.

Główne osiągnięcie naukowe, jakim jest wskazana przez dr Elżbietę Lisowską monografia zatytułowana *Kondycja nauczycieli. W poszukiwaniu skutecznej profilaktyki wypalenia zawodowego*, wydana przez Wydawnictwo IMPULS, w Krakowie w 2018 roku należy do ważnych elementów dyskusji o nauczycielskiej profesji. Zamiast jednak uczynić przedmiotem badań kondycję zawodową, Autorka analizuje – wbrew tytułowi książki – problematykę wypalenia zawodowego. Choć jest to ważny społecznie i pedagogicznie problem, zgromadzono bogaty materiał faktograficzny, to jednak – na skutek błędów metodologicznych - monografia nie wnosi znaczącego wkładu w rozwój pedagogiki. Nie ma w niej sformułowanego głównego problemu badawczego. Nie wyjaśnia się tytułowej zmiennej zależnej, jaką jest „kondycja zawodowa nauczycieli”, która ma przecież także

pozytywny kierunek, a nie jedynie negatywny w postaci wypalenia zawodowego. Badania Habilitantki, wbrew termu, jak je sama określa, nie mają charakteru eksploracyjnego, ale korelacyjny. Niesformułowanie zatem hipotez badawczych jest błędem metodologicznym. Myli zmienne oraz nie dokonuje ich operacjonalizacji. Nie ma koniecznych danych na temat doboru próby i przebiegu badań. Autorka dokonuje właściwych - w sensie statystycznym - korelacji, ale nie wiadomo, co jest celem, skoro projekt badań nie odpowiada poprawności metodologicznej i nie gwarantuje zasady intersubiektywnej sprawdzalności.

W pracach o charakterze empirycznym nie dostrzeżono krytycznej refleksji uzyskanych rezultatów badawczych i odnoszenia ich do rzeczywistości edukacyjnej, co bardzo obniża ich wartość poznawczą i aplikacyjny walor. Dostrzeżono poważne błędy metodologiczne, szczególnie dotyczące konstrukcji pola badawczego i logiki doboru próby, co rzutuje na brak trafności i rzetelności przeprowadzonych badań.

Zauważalne są niedostatki metodologiczne wyrażające się w nieuzasadnionym teoretycznie zagregowaniu wyników badań uzyskanych dzięki zastosowaniu różnych narzędzi oraz występują rozbieżności między deklarowaną dwukierunkową jednoczesnością (balansowania zaangażowania i wypalenia) a algorytmicznością, ograniczającą znaczenie ocen eksperckich – nauczycieli uczestniczących w badaniu.

Pozytywnie oceniono udział Habilitantki w kilku projektach lokalnych oraz wizyty studyjne. Nie odnotowano jednak wnioskowania do Narodowego Centrum Nauki o granty badawcze, zaś uzyskane doświadczenia w kierowaniu lub czynnym udziale w międzynarodowych i krajowych projektach badawczych oraz w zespołach eksperckich mają charakter dydaktyczny i lokalny.

Uchwała Komisji Habilitacyjnej zapadła w wyniku zwykłej większości oddanych głosów, tzn. ZA nadaniem stopnia nie było żadnego członka Komisji, zaś PRZECIW nadaniu stopnia było 6 członków Komisji. Głos wstrzymujący nie jest brany pod uwagę (Komunikat CK z 13.08.2019)

Szczecin, dnia 16 września 2019 roku

**W imieniu członków Komisji uczestniczących w ramach wideokonferencji sieci
PIONIER nr łącza Nr 0048587002862**

Prof. dr hab. Bogusław Śliwerski – przewodniczący

Dr hab. Hanna Kędzierska, prof. UWM – recenzent

Prof. dr hab. Piotr Plichta – członek

Dr hab. Elżbieta Perzycka, prof. US – sekretarz

Prof. dr hab. Maria Czerepaniak - Walczak – recenzent

Dr hab. Stanisława Ewa Tucholska, prof. nadzw. – recenzent

Dr hab. Julita Orzelska – członek

podpis złożyła:

Dr hab. Elżbieta Perzycka, prof. US – sekretarz

.....